

Ubiti pticu rugalicu

Harper Lee

Ubiti pticu rugalicu je roman autorice Harper Lee kojeg je objavila 1960. godine. Smatran je jednim od najrelevantnijim književnih djela ikad napisanima. Po njegovom objavljivanju, Harper Lee bila je dodijeljena i Pulitzerova nagrada (prestižna američka nagrada za pisana djela za one koje ne znaju) i više puta roman je bio proglašen jednim od najvećih romana u mnogim, i važnim, časopisima. Primjer toga je sam *Library Journal*, koji je uz razne ostale klasike uvrstio i baš ovaj roman na listu velikih američkih knjiga.

Da vam ne bih puno otkrila radnju (i da bih vas zainteresirala za knjigu), evo sažetak: radnja se odvija u malom američkom gradu, Maycomb u Alabami, na jugu već spomenute Amerike (dio SAD-a poznat po konzervativnosti još i danas). U početku možemo upoznati djevojčicu Scout. Kako Scout ima tek oko osam godina tijekom radnje, mi, oni koji čitamo, i ona zajedno učimo o rasnoj diskriminaciji, moralima, odgoju pa i o prijateljstvu i životnoj mudrosti. Osim o odrastanju Scout, dobijemo privid života crnaca na tom prostoru i u tom vremenu. Priča se počne razvijati od trenutka kada Atticus Finch, otac Scout i odvjetnik, se odluči zauzeti za Toma Robinsona na Tomovom suđenju. Naime, Tom Robinson je bio crnac optužen za silovanje bjelkinje Mayelle Ewell. Da vam ne bih razotkrila radnju i pokvarila cijeli roman, naravno da vam neću reći što se zapravo dogodilo (zato vam preporučujem za pročitate knjigu).

Knjigu sam pročitala prije nekoliko mjeseci tijekom zloglasne karantene uzrokovane COVIDOM-19. Tada nisam imala velike standarde za zabavu jer mi je bilo jako dosadno pa sam odlučila pročitati *Ubiti pticu rugalicu*. Iako nisam očekivala puno i samo sam trebala nešto za zabavu, roman mi se dosta svidio. Jedna od prvih stvari koje sam primijetila kada sam čitala knjigu je to kako ju je lako čitati. Čovjek bi pomislio da će neko takvo poznato djelo imati hrpu arhaizama i stručnih izraza, a (dojam sam stekla od inače poznatih djela i djela pisanih prije tko zna koliko godina) zapravo je jako lako čitljivo. Osim načina pisanja, radnja je također intrigantna i zanimljiva.

Autorica ne komplicira puno i nećete se, barem se ne bi trebali, izgubiti u priči. Još jedna stvar koja mi se jako dopala, a na prvi pogled se možda čini nevažnom; čitatelji cijelu priču doživljavaju iz očiju djevojčice Scout. I sada se možda pitate zašto je to važno jer se to čini kao mali detalj.

Moje mišljenje je da smo roman doživjeli iz očiju Atticusa, koji već zna kako bi postupio u kojim situacijama, ili bilo koje odrasle osobe, priča ne bi ostavila isti dojam. Kako je Scout dijete još neobrazovano u mnogim područjima, mi imamo priliku učiti zajedno sa njom. Tema ovog romana nije niti u kojem smislu neozbiljna i treba ju se shvatiti poprilično ozbiljno, ali kada je sve to opisano iz perspektive djeteta koje jedva ima 10 godina, imamo priliku vidjeti kako je svijet licemjerman jer shvatimo da osuđujemo osobu po njenim vanjskim osobinama prije nego što imamo priliku ju upoznati. Ne trebam ni govoriti da kakve je tko vjere, rase, spola ili slično nije važno i ne govori kakva je tko osoba. Sviđa mi se što je autorica napisala kako Scout preispituje svaku nepravednu radnju za koju ona čuje i pita se zašto se to baš tako dogodilo. Tada se možemo i mi zapitati zajedno s njom i malo razmisliti.

Knjiga mi se doista svidjela. Ako je pročitate, naći ćete puno kratkih no poučnih izreka: „Pucaj u šojke koliko god hoćeš ako ih uspiješ pogoditi, ali upamti, sramota je ubiti pticu rugalicu... One ne čine ništa, osim što nam pjevaju.“

Ovaj roman bih preporučila baš svima. Lak je za razumjeti, ima zanimljivu radnju i još zanimljivije likove. Ako vas ne zanima knjiga, ne brinite jer ima i film. Nisam ga gledala pa nije na meni da kažem kakav je. Nadam da će vas moja mala recenzija zainteresirati za baš ovaj roman i potaknuti na čitanje. Sigurno ćete zaboraviti na sve viruse koji se nalaze oko nas.

Maja Padovan, 8. b